

Αριθμός 2155/2017

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Α΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 24 Απριλίου 2017, με την εξής σύνθεση: Μ. Καραμανώφ, Αντιπρόεδρος, Προεδρεύουσα, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Π. Μπραϊμή, Κ. Κονιδιτσιώτου, Σύμβουλοι, Σ. Κωνσταντίνου, Π. Γρουμπού, Πάρεδροι. Γραμματέας η Β. Κατσιώνη.

Για να δικάσει την από 7 Μαρτίου 2007 αίτηση:

του ..... , κατοίκου Χαλανδρίου Αττικής (.....), ο οποίος παρέστη με τη δικηγόρο Αθηνά Πετρόγλου (Α.Μ. 14096), που τη διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων-Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Μισθωτών (Ι.Κ.Α - Ε.Τ.Α.Μ.) και ήδη Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (Ε.Ο.Π.Υ.Υ.), που εδρεύει στην Αθήνα, ο οποίος παρέστη με τη δικηγόρο Δήμητρα Λίγγρη (Α.Μ. 22875), που την διόρισε με πληρεξούσιο.

Με την αίτηση αυτή ο ανααιρεσείων επιδιώκει να ανααιρεθεί η υπ' αριθμ. 2507/2007 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της εισηγήτριας, Συμβούλου Κ. Κονιδιτσιώτου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε την πληρεξούσια του ανααιρεσείοντος, η οποία ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους αναιρέσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και την πληρεξούσια του ανααιρεσίσβλητου Οργανισμού, η οποία ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου

κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο ν Ν ό μ ο

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η αναίρεση της 2507/2007 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία έγινε εν μέρει δεκτή έφεση του ανααιρεσείοντος, ασφαλισμένου του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., κατά της 12497/2005 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, απορρίφθηκε δε, μεταξύ άλλων, η έφεσή του κατά το μέρος της, που αφορούσε την απόδοση των εξόδων αερομεταφοράς του υιού του στην Ελλάδα από το Χιούστον των Η.Π.Α., όπου νοσηλεύθηκε κατά το χρονικό διάστημα από 8.6.1997 έως 23.7.1999 λόγω αιφνίδιας υποτροπής νόσου, από την οποία έπασχε. Με την πρωτόδικη απόφαση είχε γίνει εν μέρει δεκτή η προσφυγή-αγωγή του κατά της 580/2002 απόφασης της Τ.Δ.Ε. του Υποκαταστήματος Ι.Κ.Α. Αθηνών. Η προσφυγή-αγωγή αφορούσε την απόδοση επιμέρους συμπληρωματικών ποσών για δαπάνες διαμονής και διατροφής του ανωτέρω ασθενούς και του συνοδού του στις Η.Π.Α. από την ανωτέρω αιτία, καθώς και των εξόδων επιστροφής του στην Ελλάδα.

2. Επειδή, ο κλάδος υγείας του ανααιρεσίσβλητου Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. εντάχθηκε στον Εθνικό Οργανισμό Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (Ε.Ο.Π.Υ.Υ.), ο οποίος αποτελεί καθολικό του διάδοχο και συνεχίζει τις εκκρεμείς δίκες (άρθρα 17 παρ. 1 και 2, 29 παρ. 1 και 33 παρ. 9 ν.3918/2011, Α` 31). Συνεπώς, νομίμως παρίσταται και συνεχίζει τη δίκη ως ανααιρεσίσβλητος ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ.

3. Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 και 3 του άρθρου 31 του α.ν. 1846/1951 (Α' 179), όπως ίσχυε τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, "1.Εις τους ασφαλισμένους και τα μέλη της οικογένειάς αυτών ... παρέχεται ιατρική περίθαλψη ... Δια κανονισμού ορισθήσεται ο τρόπος παροχής της ιατρικής περιθάλψεως και η έκταση των παροχών ... 3.Ιατρική περίθαλψη παρέχεται εφ' όσον διαρκεί η ασθένεια ...". Περαιτέρω, κατ' επίκληση των εξουσιοδοτικών διατάξεων του άρθρου 39 του ν. 1759/1988, Α' 50 (με το οποίο αντικαταστάθηκε το άρθρο 40 του ν.1316/1983 , Α' 3, όπως είχε τροποποιηθεί με την παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 1471/1984, Α' 112), εκδόθηκε η Φ7/οικ. 15/7/20.1.1997 απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, «Νοσηλεία στο εξωτερικό ασθενών ασφαλισμένων ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (Β' 22), με την οποία ορίστηκαν οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση δαπανών νοσηλείας που πραγματοποιήθηκε στο εξωτερικό. Συγκεκριμένα, στην ανωτέρω υπουργική απόφαση ορίζονται τα εξής: «Άρθρο 1. Η νοσηλεία στο εξωτερικό των ασφαλισμένων όλων των φορέων και κλάδων ασθένειας, ανεξαρτήτως ονομασίας και νομικής μορφής, αρμοδιότητας της Γ.Γ.Κ.Α., εγκρίνεται με απόφαση του οικείου ασφαλιστικού φορέα, ύστερα από αιτιολογημένη γνωμάτευση των Ειδικών Υγειονομικών Επιτροπών που προβλέπονται στο άρθρο 3 της απόφασης αυτής. Η κατά τ' ανωτέρω νοσηλεία παρέχεται στις περιπτώσεις που ο ασφαλισμένος: α. Πάσχει από σοβαρό νόσημα το οποίο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί στην Ελλάδα ... β. Πάσχει από σοβαρό νόσημα το οποίο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί έγκαιρα στην Ελλάδα ... γ. Αναχωρήσει επειγόντως για το εξωτερικό, χωρίς την προβλεπόμενη διαδικασία προέγκρισης του φορέα, γιατί υπάρχει άμεση ανάγκη αντιμετώπισης της περίπτωσης του. δ. Βρίσκεται προσωρινά για οποιαδήποτε αιτία σε χώρα του εξωτερικού και λόγω βίαιου, αιφνίδιου και αναπότρεπτου συμβάντος ασθενήσει ξαφνικά και νοσηλευθεί σε θεραπευτήριο. Στις περιπτώσεις γ και δ είναι δυνατή η εκ των υστέρων έγκριση της νοσηλείας του. Άρθρο 3. Αρμόδιες για τη γνωμάτευση νοσηλείας στο εξωτερικό ασθενών ασφαλισμένων ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητας Γ.Γ.Κ.Α. είναι ειδικές Υγειονομικές Επιτροπές που εδρεύουν στα περιφερειακά Υποκαταστήματα του ΙΚΑ ... Άρθρο 4. 1... 2. Η αρμόδια επιτροπή γνωματεύει για το είδος της πάθησης, τους συγκεκριμένους λόγους, όπως αναφέρονται στο άρθρο 1 για τους οποίους επιβάλλεται η μετάβαση στο εξωτερικό, την πιθανή χρονική διάρκεια νοσηλείας, τη χώρα ή και το συγκεκριμένο νοσηλευτικό κέντρο στο οποίο θα νοσηλευθεί ο ασφαλισμένος. Με την ίδια γνωμάτευση καθορίζεται αν υπάρχει ανάγκη συνοδού ή δότη σε περίπτωση μεταμόσχευσης. ... 3. ... 7. Για τη διαδικασία, τον τρόπο εξόφλησης και γενικά κάθε θέμα που αφορά τη διακίνηση και απόδοση των λογαριασμών ισχύουν οι καταστατικές διατάξεις του κάθε φορέα». Εξάλλου, στο Κανονισμό Νοσοκομειακής Περίθαλψης του Ι.Κ.Α. (απόφαση Υπουργού Εργασίας 33651/Ε1089/2.6. 1956, Β' 126) προστέθηκε άρθρο 3α (με την 416/993/31.7.1984 απόφαση Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Β' 584 και ύστερα από διόρθωση Β' 669), με το οποίο ρυθμίστηκαν ζητήματα σχετικά με την έκταση των παροχών, στις περιπτώσεις που η νοσηλεία πραγματοποιείται στο εξωτερικό. Ειδικότερα, το άρθρο αυτό στη μεν παρ. 1 προβλέπει ότι: "...το Ίδρυμα καταβάλλει ολόκληρη τη δαπάνη για την διάγνωση ή τη νοσηλεία στο εξωτερικό του ασθενή, και προκειμένου για μεταμόσχευση και τη δαπάνη για νοσηλεία του τυχόν δότη. Στις αναγκαίες δαπάνες νοσηλείας περιλαμβάνονται και εκείνες που έγιναν εκτός θεραπευτηρίου για τη διάγνωση της πάθησης, ή για την ολοκλήρωση της θεραπείας, εφόσον κρίθηκαν απαραίτητες και πραγματοποιήθηκαν με σύσταση του θεραπευτηρίου που ανέλαβε τη θεραπεία του ασθενή. 2. Το Ίδρυμα καταβάλλει επίσης: α) έξοδα μετάβασης και επιστροφής του ασθενή, του τυχόν αναγκαίου συνοδού και του δότη, β) Πάγιο ημερήσιο ποσόν για έξοδα διαμονής και διατροφής του ασθενή και του τυχόν δότη εκτός θεραπευτηρίου, και έξοδα διαμονής και διατροφής του τυχόν αναγκαίου συνοδού, το οποίο καθορίζεται κάθε χρόνο από το Δ.Σ. του Ίδρυματος και μπορεί να είναι διαφορετικό κατά χώρα και ομάδα χωρών, γ) ... δ) τις δαπάνες ταρίχευσης, φερέτρου και μεταφοράς της σορού του αποβιώσαντος μέχρι του τόπου ενταφιασμού του στην Ελλάδα, οι οποίες δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερες του τριπλασίου του ποσού που καταβάλλει το Ίδρυμα σαν βοήθημα για τα έξοδα κηδείας...".

4. Επειδή, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, η απόδοση των δαπανών νοσηλείας στο εξωτερικό ασφαλισμένου του Ι.Κ.Α. τελεί υπό την προϋπόθεση ότι η νοσηλεία αυτή

έχει εγκριθεί προηγουμένως από το αρμόδιο όργανο του Ιδρύματος. Κατ' εξαίρεση είναι δυνατή η έγκριση εκ των υστέρων, όταν η προηγούμενη έγκριση είναι ανέφικτη, όταν, δηλαδή, υπάρχει επείγουσα ανάγκη μεταφοράς του ασθενούς για νοσηλεία στο εξωτερικό προς άμεση αντιμετώπιση της περίπτωσης του (περ. γ' του άρθρου 1 της ανωτέρω Φ7/οικ. 15/7/20.1.1997 υπουργικής απόφασης) καθώς και στη περίπτωση που αυτός βρίσκεται προσωρινά σε χώρα του εξωτερικού και λόγω βίαιου, αιφνίδιου και αναπότρεπτου συμβάντος ασθενήσει ξαφνικά και νοσηλευθεί σε θεραπευτήριο (περ. δ' του άρθρου 1 της Φ7/οικ. 15/7/20.1.1997 ανωτέρω υπουργικής απόφασης). Ως τέτοιο δε συμβάν, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, θεωρείται και η αιφνίδια υποτροπή στο εξωτερικό προϋφιστάμενης σοβαρής πάθησης (βλ. και Σ.τ.Ε. 1030/2015 κ.ά.). Εξάλλου, για την εκ των υστέρων έγκριση της νοσηλείας ασφαλισμένου στο εξωτερικό, απαιτείται γνωμάτευση της οικείας Υγειονομικής Επιτροπής σχετικά με τα ιατρικής φύσεως θέματα, δηλαδή, μεταξύ άλλων, την ανάγκη νοσηλείας στην αλλοδαπή, τη χώρα νοσηλείας, την πιθανή διάρκεια της νοσηλείας, το μέσο μεταφοράς, την ανάγκη συνοδού, την αιφνίδια εκδήλωση ή υποτροπή της νόσου στην αλλοδαπή, ή την επείγουσα ανάγκη μεταφοράς του ασφαλισμένου στην αλλοδαπή για την αποφυγή πραγματικού κινδύνου της ζωής του (Σ.τ.Ε. 2666/2015, 1763/2012 κ.ά.).

5. Επειδή, εξάλλου, κατά την έννοια της διάταξης της παρ. 2 περ.α' του άρθρου 3α του ανωτέρω Κανονισμού Νοσοκομειακής Περίθαλψης του Ι.Κ.Α., όπως ίσχυε, και δεδομένου ότι ο νόμος δεν διακρίνει, ο ασφαλιστικός οργανισμός υποχρεούται, κατ' αρχήν, στην καταβολή εξόδων επιστροφής σε όλες τις περιπτώσεις που εγκρίνεται η νοσηλεία στο εξωτερικό (περ. α' έως δ' της ανωτέρω υπουργικής απόφασης). Ειδικά δε στην περίπτωση που ο ασφαλισμένος βρίσκεται προσωρινά σε χώρα του εξωτερικού, στην οποία έχει μεταβεί με δική του πρωτοβουλία, και λόγω βίαιου, αιφνίδιου και αναπότρεπτου συμβάντος ασθενήσει ξαφνικά και νοσηλευθεί σε θεραπευτήριο ή εμφανίσει εκεί αιφνίδια υποτροπή σε προϋφιστάμενη σοβαρή πάθηση (περ. δ'), ο ασφαλιστικός οργανισμός καταβάλλει τις δαπάνες επιστροφής, εφόσον αυτές συνδέονται αιτιωδώς με το αιφνίδιο συμβάν και στο μέτρο που δικαιολογούνται από την κατάσταση της υγείας του ασφαλισμένου κατά το χρόνο επιστροφής του στην Ελλάδα.

6. Επειδή, σύμφωνα με όσα προκύπτουν από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και τα λοιπά διαδικαστικά έγγραφα που παραδεκτως λαμβάνονται υπ' όψιν κατ' αναίρεση, ο αναιρεσείων, με την από 17.7.1997 αίτησή του, ζήτησε την έγκριση του Ιδρύματος για τη νοσηλεία στις Η.Π.Α. του υιού του, ο οποίος βρισκόταν ήδη στην χώρα αυτή από 15.5.1997, όπου κατά τον επανέλεγχο στον οποίο υποβαλλόταν κατά τακτά χρονικά διαστήματα στο νοσοκομείο ..... της Νέας Υόρκης, διαπιστώθηκε υποτροπή της νόσου από την οποία έπασχε (νόσος του Hodgkin διαγνωσθείσα το Σεπτέμβριο του έτους 1995) και για την οποία του συστήθηκε χημειοθεραπεία ή αυτόλογη μεταμόσχευση μυελού οστών (Μ.Μ.Ο.), η οποία πραγματοποιήθηκε. Με την ..../13.8.1997 γνωμάτευση της Ε.Υ.Ε.Ε. εγκρίθηκε η επείγουσα αυτή θεραπευτική αντιμετώπιση (χημειοθεραπεία και αυτόλογη μεταμόσχευση) λόγω της σοβαρότητας της κατάστασης από 8.6.1997, οπότε, όπως προέκυψε από έγγραφο του ανωτέρω νοσοκομείου, άρχισε να υποβάλλεται σε χημειοθεραπεία, δεν εγκρίθηκε όμως η μετάβασή του για τον επανέλεγχο, για τον οποίο μετέβη, με την αιτιολογία ότι αυτός διενεργούνταν στην Ελλάδα, είχε δε το χρόνο να ζητήσει προέγκριση, γιατί επρόκειτο για προγραμματισμένη επίσκεψη. Με βάση τη γνωμάτευση αυτή εγκρίθηκε η νοσηλεία του έως 31.8.1997, με το από 18.8.1997 έγγραφο του Διευθυντή Παροχών. Ακολούθως, η περαιτέρω παραμονή του ασθενούς στις Η.Π.Α. εγκρίθηκε, με τις παρακάτω γνωματεύσεις της Ε.Υ.Ε.Ε., κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος: 1) με την από 17.9.1997 γνωμάτευση, επί τρίμηνο, μετά την Μ.Μ.Ο. στην οποία υποβλήθηκε, αφού λήφθηκε υπόψη το από 28.8.1997 έγγραφο του ανωτέρω νοσοκομείου Η.Π.Α., σύμφωνα με το οποίο έχουν περάσει 28 ημέρες από τη μεταμόσχευση, και πρέπει να παραμείνει ως εξωτερικός ασθενής επί τρίμηνο, 2) με την από 8.12.1997 γνωμάτευση για ένα ακόμη τρίμηνο (έως 31.1.1998), 3) με την από 18.2.1998 γνωμάτευση, με την οποία εγκρίθηκε η παραμονή του έως 28.2.1998 μετά συνοδού εν αναμονή απαντήσεως του Εθνικού Συμβουλίου Μεταμοσχεύσεων (Ε.Σ.Μ.) για την αναγκαιότητα παραμονής του εκεί προς Μ.Μ.Ο. (αλλογενή) και πραγματοποιήσεως της αναλόγου χημειοθεραπείας, 4) με την από 9.3.1998 όμοια γνωμάτευση έως 31.5.1998, σύμφωνα με την από 26.2.1998 γνωμάτευση του Ε.Σ.Μ., η οποία προκλήθηκε κατόπιν

σχετικού ερωτήματος της Ε.Υ.Ε.Ε., εγκρίθηκε η υποβολή του σε αλλογενή Μ.Μ.Ο. από μη συγγενή δότη, καθώς και στην απαραίτητη χημειοθεραπεία σύμφωνα με την κρίση των θεραπόντων ιατρών του νοσοκομείου των Η.Π.Α. στο οποίο παρακολουθείτο, ενώ με την ίδια γνωμάτευση, κρίθηκε απαραίτητη η παρουσία συνοδού, 5) με την από 4.5.1998 γνωμάτευση, με την οποία εγκρίθηκαν οι γενομένες κλινικές εξετάσεις στο νοσοκομείο ....., οι οποίες αφορούσαν την ανοσοβιολογική κατάσταση του ασθενούς προκειμένου να υποβληθεί σε αλλογενή μεταμόσχευση Μ.Ο. από συγγενή δότη, σύμφωνα με το πρωτόκολλο του ως άνω νοσοκομείου, 6) με την από 22.6.1998 γνωμάτευση, με την οποία εγκρίθηκε η παραμονή του ασθενούς στις Η.Π.Α. έως 15.7.1998, μετά την υποβολή της από 27.5.1997 αίτησης, ενόψει της ανάγκης μετάβασής του στο Χιούστον του Τέξας για ειδικής μορφή Μ.Μ.Ο., 7) με την από 7.9.1998 γνωμάτευση, με την οποία εγκρίθηκε η παραμονή του ασθενούς στις Η.Π.Α. έως 30.9.1998 μετά συνοδού και η μεταφορά του στο ειδικό νοσοκομείο του Τέξας για ειδικής μορφής Μ.Μ.Ο., κατόπιν της σύμφωνης γνώμης του Εθνικού Συμβουλίου Μεταμοσχεύσεων, θεωρώντας ότι η Διεύθυνση Παροχών Ι.Κ.Α. με το ...../5.8.1998 έγγραφο δεν έλαβε σαφή θέση για την έγκριση ή μη της παραμονής του στην αλλοδαπή, ούτε έλαβε υπόψη ότι η σημειωθείσα προ 18μήνου επείγουσα αντιμετώπιση της υποτροπής της νόσου του ασθενούς δεν είχε ακόμη αντιμετωπισθεί και αυτός βρισκόταν σε βαρεία κατάσταση, 8) με την από 2.11.1998 γνωμάτευση, με την οποία εγκρίθηκε η παραμονή του ασθενούς στο Χιούστον του Τέξας, στο νοσοκομείο ..... έως 31.12.1998, σύμφωνα με την από 23.10.1998 γνωμάτευση του νοσοκομείου του Τέξας, ως και την από 2.10.1998 έκθεση του ιδίου νοσοκομείου, με την οποία τοποθετούνταν χρονικά η πραγματοποίηση της Μ.Μ.Ο. το πρώτο δεκαήμερο του Νοεμβρίου 1998, 9) με την από 12.7.1999 γνωμάτευση, με την οποία εγκρίθηκε η παραμονή του ασθενούς στο Τέξας των ΗΠΑ έως και 23.3.1999, με βάση τα από 15.4.1999 και 10.5.1999 έγγραφα του εν λόγω νοσοκομείου, από τα οποία προέκυπτε ότι αυτός επέστρεψε στην Ελλάδα το Μάρτιο του έτους 1999, αφού διέκοψε εντελώς τα ανοσοκατασταλτικά φάρμακα. Ειδικότερα, στο πρώτο από τα εν λόγω έγγραφα αναφερόταν ότι ο ασθενής, μετά τη διακοπή των ανοσοκατασταλτικών φαρμάκων στο τέλος Φεβρουαρίου με αρχές Μαρτίου του έτους 1999, επέστρεψε στην Ελλάδα για λίγες εβδομάδες, όμως, κατά τις τελευταίες ημέρες παρουσίασε υψηλό πυρετό με βήχα και πνευστίαση και επανεισήχθη στο νοσοκομείο ως επείγον περιστατικό, ενώ στο δεύτερο ότι ο ανωτέρω ήδη επανήλθε στο Νοσοκομείο ..... την 15.4.1999 και επανεισήχθη από την αίθουσα επειγόντων περιστατικών, νοσηλευόμενος ακόμη. Εξάλλου, σύμφωνα με την από 22.7.1999 επιστολή του νοσοκομείου του Τέξας....., στην οποία συνοψίζεται η κλινική πορεία του ασθενούς, αυτός «επανήλθε στις 15.4.1999 σε προγραμματισμένη επίσκεψή του για έλεγχο, ακολούθησε αγωγή (έγχυση περιφερειακών κυττάρων / λεμφοκυττάρων – πρόσθετη χημειοθεραπεία), με περαιτέρω, όμως, επιδείνωση της ασθένειάς του. Στη συνέχεια, ο ασθενής μεταφέρθηκε αεροπορικώς στην Αθήνα, την 23.7.1999, όπου μετά από λίγες ημέρες, στις 3.8.1999, απεβίωσε. Κατόπιν αυτών, ο αναιρεσειών υπέβαλε την από 1.12.1999 αίτηση προς το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., με την οποία ζήτησε την απόδοση δαπανών διαμονής και διατροφής του υιού του και του συνοδού αυτού, από 8.6.1997 έως 23.7.1999, καθώς και έξοδα αερομεταφοράς για την επιστροφή του ασθενούς στην Ελλάδα. Με την Π- ...../23.4.2002 απόφαση του Διευθυντή του ως άνω Υποκαταστήματος Ι.Κ.Α., αφού λήφθηκαν υπόψη οι προηγούμενες αιτήσεις για απόδοση της δαπάνης νοσηλείας του τέκνου του στις Η.Π.Α. από 15.5.1997 έως 23.7.1999, οι γνωματεύσεις της Ε.Υ.Ε.Ε. ../13.8.1997, καθώς και οι εκδοθείσες στις 17.9.1997, 8.12.1997, 9.2.1997, 18.2.1998, 9.3.1998, 4.5.1998, 22.6.1998, 22.7.1998, 7.9.1998, 2.11.1998 και 12.7.1999, αποφάσεις προκαταβολών, αποδόθηκαν από τα αιτούμενα ποσά, ποσό για νοσηλεία 75 ημερών, (από τις οποίες 67 εγκεκριμένες), αμοιβές ιατρών και εξετάσεις, ενώ καταλογίστηκε σε βάρος του ασφαλισμένου το ποσό των 17.778,97 ευρώ ως αχρεωστήτως καταβληθέν, με την αιτιολογία ότι το ποσό αυτό αφορούσε σε έξοδα νοσηλείας πέραν της εγκεκριμένης περιόδου (από 8.6.1997 έως 23.3.1999), τα οποία καταβλήθηκαν εκ παραδρομής από το Ελληνικό Προξενείο στο νοσοκομείο (και τα οποία αφορούσαν τα τιμολόγια ...../20.5.1999 ποσού 18.892,53 δολαρίων Η.Π.Α. και ../14.5.1999 ποσού 829,23 δολαρίων Η.Π.Α. του Μ.Δ. ....) Επίσης, με την ίδια απόφαση δεν υπολογίστηκαν και δεν αποδόθηκαν δαπάνες πέραν της εγκεκριμένης περιόδου (δηλαδή πέραν της 23.3.1999, έξοδα τηλεφωνικών συνδιαλέξεων, δαπάνες μετάβασης – επιστροφής, δαπάνες διαμονής και διατροφής ασθενούς ή συνοδού),

με την αιτιολογία ότι η έγκριση νοσηλείας χορηγήθηκε λόγω αιφνίδιας επιδείνωσης της παθήσεως του ασθενούς. Ένσταση που άσκησε ο αναιρεσειών κατά της ανωτέρω απόφασης απορρίφθηκε με την 580/2002 απόφαση της Τ.Δ.Ε. του ως άνω υποκαταστήματος. Με την προσφυγή-αγωγή του, όπως αυτή αναπτύχθηκε με το αρχικό και συμπληρωματικό επ' αυτής υπόμνημα, ο αναιρεσειών ζήτησε: α) να ακυρωθεί η ανωτέρω απόφαση της Τ.Δ.Ε. και να αναγνωριστεί ότι παρανόμως απορρίφθηκε το αίτημά του για καταβολή εξόδων διαμονής και διατροφής, καθώς και αερομεταφοράς του νοσηλευθέντος στις Η.Π.Α. (κατά το διάστημα 8.6.1997 έως 23.7.1999) υιού του, καθώς και ότι παρανόμως καταλογίστηκε σε βάρος του το ποσό των 17.773,97 ευρώ, ως αχρεωστήτως καταβληθέν και β) να υποχρεωθεί το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. να του καταβάλει νομιμοτόκως το ισόποσο σε ευρώ του ποσού των 110.011,31 δολαρίων Η.Π.Α., για έξοδα διαμονής και διατροφής, καθώς και αερομεταφοράς του υιού του. Σχετικά ισχυρίστηκε, κατ' αρχήν, ότι εσφαλμένως εγκρίθηκε η νοσηλεία του υιού του στις Η.Π.Α. μέχρι και τον Μάρτιο του έτους 1999, με την αιτιολογία ότι δήθεν επέστρεψε στην Ελλάδα, αφού στην πραγματικότητα ουδέποτε επέστρεψε στην Ελλάδα, αλλά αντίθετα συνέχισε τη θεραπεία του μέχρι 23.7.1999, οπότε εκδόθηκε το εξιτήριο από το Νοσοκομείο ... .. Για την απόδειξη του ισχυρισμού του επικαλέστηκε και προσκόμισε, μεταξύ άλλων: α) την προαναφερόμενη από 22.7.1999 επιστολή του νοσοκομείου του Τέξας .... και το από 15.4.99 έγγραφο του Αντικαρκινικού Κέντρου ..... και β) την ...../17.4.2003 ένορκη βεβαίωση ενώπιον συμβολαιογράφου του ....., κατοίκου Η.Π.Α., σύμφωνα με την οποία ο ανωτέρω ασθενής ουδέποτε επέστρεψε στην Ελλάδα. Περαιτέρω, προέβαλε ότι παρά το νόμο (άρθρο 3α Κανονισμού Νοσοκομειακής Περίθαλψης Ι.Κ.Α.) απορρίφθηκε το αίτημά του για καταβολή των εξόδων διαμονής και διατροφής, καθώς και αερομεταφοράς του υιού του με ειδικό αεροπλάνο που διέθετε οξυγόνο και με παρουσία νοσοκόμου, αφού, άλλωστε, είχε εγκριθεί η νοσηλεία του για το μεγαλύτερο διάστημα παραμονής του στην Αμερική, ειδικώς δε ως προς τα έξοδα αερομεταφοράς, υποστήριξε ότι, στην ουσία, συνιστούσαν έξοδα νοσηλείας, αφού ήταν επιβεβλημένη η χρήση οξυγόνου και παρουσία νοσοκόμου καθ' όλη τη διάρκεια του ταξιδιού της επιστροφής. Εξάλλου, το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., με την επί της προσφυγής-αγωγής έκθεση των απόψεών του ισχυρίστηκε ότι η νοσηλεία στις Η.Π.Α. του ασθενούς είχε εγκριθεί από την αρμόδια Υγειονομική Επιτροπή μόνο μέχρι 23.3.1999, η δε γνωμάτευσή της ήταν δεσμευτική τόσο για τα ασφαλιστικά όργανα, όσο και τα διοικητικά δικαστήρια. Περαιτέρω, υποστήριξε ότι δεν καλύπτονται οι δαπάνες μετακίνησης, διαμονής ή διατροφής σε περίπτωση έγκρισης εκ των υστέρων νοσηλείας, όταν ο ασφαλισμένος, κατά τη διάρκεια προσωρινής διαμονής του στο εξωτερικό, ασθενήσει ξαφνικά και νοσηλευθεί, αλλά μόνο σε περίπτωση επείγουσας μετάβασης στο εξωτερικό. Με την 15.739/2004 προδικαστική απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, αφού λήφθηκαν υπόψη τα προαναφερόμενα έγγραφα του Αντικαρκινικού Κέντρου ....., από τα οποία προέκυπτε ότι ο ασθενής συνέχισε να νοσηλεύεται, από 15.4.1999 μέχρι την οριστική επιστροφή του στην Ελλάδα, στο εν λόγω νοσοκομείο, στο οποίο μάλιστα επανεισήχθη ως επείγον περιστατικό και συνεκτιμώντας ότι η αρμόδια Ειδική Υγειονομική Επιτροπή ενέκρινε τη νοσηλεία του μόνο μέχρι 23.3.1999, θεωρώντας ότι έκτοτε διέκοψε (οριστικά) τη θεραπεία του, επιστρέφοντας στην Ελλάδα, χωρίς να διαλαμβάνει κρίση για την εκ νέου νοσηλεία του από 15.4.1999 και εφεξής και ειδικότερα χωρίς να αποφανθεί για το αν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για την έγκριση της εν λόγω νοσηλείας, κρίθηκε ότι η γνωμάτευση αυτή ήταν πλημμελώς αιτιολογημένη και αναπέμφθηκε η υπόθεση στην αρμόδια Ειδική Υγειονομική Επιτροπή, προκειμένου αυτή να εκδώσει νέα αιτιολογημένη γνωμάτευση, στην οποία, αφού λάβει υπόψη και τα από 22.7.1999, από 10.5.1999 και από 15.4.1999 έγγραφα του Αντικαρκινικού Κέντρου ... .., να διευκρινίζει αν συνέτρεχαν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την παράταση της έγκρισης της νοσηλείας του ανωτέρω ασθενούς στο εν λόγω νοσοκομείο των Η.Π.Α., για το χρονικό διάστημα μέχρι 23.7.1999, άλλως, αν η επανεισαγωγή του στο εν λόγω νοσοκομείο και η νοσηλεία του για το διάστημα από 15.4.1999 έως 23.7.1999, οφειλόταν σε βίαιη, αιφνίδια και αναπότρεπτη επιδείνωση της κατάστασης της υγείας του, κατά τη διάρκεια της παραμονής του στο εξωτερικό ή στην ανάγκη άμεσης αντιμετώπισης της περίπτωσής του, μετά από επείγουσα αναχώρησή του από την Ελλάδα. Σε εκτέλεση της πιο πάνω προδικαστικής απόφασης, προσκομίστηκε στο δικαστήριο η ...../2005 γνωμάτευση της Ειδικής Υγειονομικής Επιτροπής, στην οποία αναφέρονται τα εξής: «η Ε.Υ.Ε.Ε. λαμβάνοντας υπόψη τα εντός φακέλου υπάρχοντα στοιχεία και εις απάντησιν της υπ'

αριθμ. 15739/2004 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθήνας γνωματεύει ότι συνέτρεχαν οι νόμιμες προϋποθέσεις, ήτοι η αιφνίδια και αναπότρεπτη επιδείνωση της υγείας του (ιδέ την από 10.5.1999 ιατρική βεβαίωση των θεραπόντων ιατρών). Πουθενά δε φαίνεται η επιστροφή του στην Ελλάδα και η επείγουσα αναχώρησή του από αυτήν». Ακολουθώντας, με την πρωτόδικη απόφαση, αφού λήφθηκε υπόψη η εν λόγω (169/2004) γνωμάτευση της Ε.Υ.Ε.Ε., η οποία, κατά την κρίση της, αποφάνθηκε αιτιολογημένα και άρα δεσμευτικά, ότι συνέτρεχαν οι νόμιμες προϋποθέσεις, ήτοι η αιφνίδια και αναπότρεπτη επιδείνωση της υγείας του ασθενούς, ο οποίος βρισκόταν ήδη στο εξωτερικό (Η.Π.Α.), για την παράταση της έγκρισης της εκεί νοσηλείας του μέχρι και 23.7.1999, καθόσον μάλιστα από πουθενά δεν προέκυπτε η επιστροφή του στην Ελλάδα, κρίθηκε ότι πληρούνται εν προκειμένω οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση της δαπάνης νοσηλείας του και για το χρονικό αυτό διάστημα (23.3.1999–23.7.1999). Ενόψει τούτου, κρίθηκε, περαιτέρω, αφενός μεν ότι μη νομίμως καταλογίστηκε σε βάρος του το ποσό των 17.778,97 ευρώ για έξοδα νοσηλείας του υιού του μετά την εγκεκριμένη περίοδο, ήτοι μετά την 23.3.1999, αφετέρου ότι, εφόσον η νοσηλεία του ασθενούς στο εξωτερικό κρίθηκε αναγκαία και εγκρίθηκε για ολόκληρο το κρίσιμο χρονικό διάστημα (για μεν το διάστημα από 8.6.1997 έως 23.3.1999 εγκρίθηκε από τα αρμόδια όργανα του Ιδρύματος, για δε το υπόλοιπο διάστημα, μέχρι 23.7.1999, κρίθηκε ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις εγκρίσεως της από το πρωτόδικο δικαστήριο), πέραν των δαπανών νοσηλείας του ασθενούς, εντός και εκτός νοσηλευτηρίου, αποδοτέα είναι και τα έξοδα διαμονής και διατροφής αυτού, για όσες ημέρες από το πιο πάνω διάστημα διέμενε εκτός νοσηλευτηρίων ως εξωτερικός ασθενής. Επίσης, κρίθηκε ότι αποδοτέα είναι και τα έξοδα διαμονής και διατροφής του συνοδού του, μόνο όμως για το διάστημα που με σχετική γνωμάτευση της αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής κρίθηκε αναγκαία, με τις από 18.2.1998 και 7.9.1998 γνωματεύσεις, η ύπαρξη συνοδού, ήτοι για το διάστημα από 18.2.1998 έως 28.2.1998 και από 7.9.1998 έως 30.9.1998, όχι όμως και για το υπόλοιπο χρονικό διάστημα για το οποίο, κατά την κρίση του πρωτοδικικού δικαστηρίου, δεν υπάρχει τέτοια γνωμάτευση. Τέλος, αφού λήφθηκε υπόψη ότι, με τις πιο πάνω γνωματεύσεις των αρμόδιων υγειονομικών επιτροπών εγκρίθηκε η νοσηλεία του ασθενούς στο εξωτερικό για το διάστημα από 8.6.1997 έως 23.7.1999, λόγω της αιφνίδιας και αναπότρεπτης επιδείνωσης της υγείας του, επειδή, δηλαδή, θεωρήθηκε αναγκαίο να παραμείνει και να νοσηλευθεί στη χώρα που βρισκόταν, χωρίς όμως να εγκριθεί και η από την Ελλάδα μετάβασή του στην πιο πάνω χώρα, κρίθηκε ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την απόδοση των εξόδων επιστροφής του ασθενούς, η οποία, κατά την κρίση της πρωτόδικης απόφασης, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά παράταση της νοσηλείας του στις Η.Π.Α. Κατόπιν αυτών, με την πρωτόδικη κρίθηκε ότι πρέπει να αποδοθούν για έξοδα διαμονής και διατροφής του ασθενούς, κατά το κρίσιμο διάστημα:

α) ποσό 6.450.000 δραχμών, ως πάγιο ημερήσιο ποσό βάσει της 154/16/25.6.1992 απόφασης του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α., β) ποσό 330.000 δραχμών, για έξοδα διαμονής και διατροφής συνοδού, σύμφωνα με από 18.2.1998 και από 7.9.1998 ιατρικές γνωματεύσεις και συνολικά 6.780.000 δραχμές, ήτοι 19.897,28 ευρώ. Με τις σκέψεις αυτές έγινε εν μέρει δεκτή η προσφυγή-αγωγή, ακυρώθηκε η απόφαση της Τ.Δ.Ε. κατά το κεφάλαιο που αφορά τον καταλογισμό σε βάρος του αναιρεσείοντος του ποσού των 17.773,97 ευρώ, ως αχρεωστήτως καταβληθέντος, τροποποιήθηκε δε κατά το σκέλος που αφορά δαπάνες διαμονής και διατροφής του ασθενούς υιού του και του συνοδού του, ενώ, περαιτέρω, υποχρεώθηκε το Ι.Κ.Α.–Ε.Τ.Α.Μ. να καταβάλει στον αναιρεσείοντα, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής, το ποσό των 19.897,28 ευρώ. Έφεση κατά της πρωτόδικης απόφασης άσκησαν και οι δύο διάδικοι. Με την έφεση του Ι.Κ.Α.–Ε.Τ.Α.Μ. αμφισβητήθηκε η ορθότητα της πρωτόδικης απόφασης κατά το μέρος που μ' αυτήν κρίθηκε ότι πρέπει να αποδοθούν στον αναιρεσείοντα δαπάνες διαμονής και διατροφής του ασθενούς υιού του και του συνοδού του, για όσες ημέρες διέμενε εκτός νοσηλευτηρίων, συνολικού ύψους 19.897,28 ευρώ. Ειδικότερα, προβλήθηκε ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 3 της Φ7/οικ. 15/7/20.1.1997 απόφασης του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, και τις διατάξεις του άρθρου 3α του Κανονισμού Νοσοκομειακής Περίθαλψης του Ι.Κ.Α., που προστέθηκε με την 416/993/31.7.1984 απόφαση Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σε περίπτωση εγκρίσεως εκ των υστέρων νοσηλείας, όταν ο ασφαλισμένος κατά τη διάρκεια προσωρινής διαμονής του στο εξωτερικό, ασθένησε ξαφνικά και νοσηλεύτηκε σε θεραπευτήριο, οι δαπάνες διαμονής ή διατροφής δεν καλύπτονται. Οι εν λόγω δαπάνες καλύπτονται, κατά τους ισχυρισμούς του ασφαλιστικού οργανισμού, μόνο

στην περίπτωση επείγουσας μετάβασης στο εξωτερικό. Στην προκειμένη περίπτωση, ο υιός του αναιρεσεύοντα βρισκόταν ήδη στο εξωτερικό, για προγραμματισμένο τακτικό επανέλεγχο, χωρίς να έχει τηρήσει την απαιτούμενη διαδικασία προέγκρισης και τον οποίο δεν ενέκρινε το Ι.Κ.Α., σύμφωνα με την ../13.8.1997 γνωμάτευση της Ε.Υ.Ε.Ε., διότι αυτός διενεργούνταν στην Ελλάδα, η νοσηλεία του δε στο εξωτερικό εγκρίθηκε εκ των υστέρων για ολόκληρο το κρίσιμο διάστημα από 8.6.1997 έως 23.3.1999, αλλά και από 24.3.1999 έως 23.7.1999, σύμφωνα με τις σχετικές γνωματεύσεις της Ε.Υ.Ε.Ε. Ο λόγος όμως αυτός της έφεσης απορρίφθηκε ως αβάσιμος, τούτο δε διότι, όπως έκρινε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, από τις διατάξεις της ανωτέρω υπουργικής απόφασης, με τις οποίες καθορίζονται, κατά τρόπο ενιαίο και εξ αρχής, οι προϋποθέσεις παροχής νοσηλείας στο εξωτερικό των ασφαλισμένων όλων των φορέων και κλάδων ασθένειας αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και η διαδικασία έγκρισής τους, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 3α του Ι.Κ.Α., με τις οποίες ορίζονται τα αποδιδόμενα από το Ι.Κ.Α. ποσά σε περίπτωση εγκρίσεως νοσηλείας ασφαλισμένου στο εξωτερικό, συνάγεται ότι σε περίπτωση εγκρίσεως νοσηλείας ασφαλισμένου στο εξωτερικό, είτε η έγκριση αυτή χορηγείται ως προέγκριση είτε εκ των υστέρων, το Ι.Κ.Α. αποδίδει, μεταξύ άλλων, τα έξοδα διατροφής και διαμονής του ασθενούς και του συνοδού αυτού, εφόσον η παρουσία του τελευταίου κρίθηκε απαραίτητη, δεδομένου ότι από τις ανωτέρω διατάξεις δεν γίνεται διάκριση, ειδικώς δε, στην περίπτωση αιφνίδιας εκδήλωσης νόσου στην αλλοδαπή, η οποία εγκρίνεται εκ των υστέρων, δεν υφίσταται κανένας δικαιολογητικός λόγος διαφοροποίησης των αποδιδόμενων δαπανών. Εφόσον δε, στην προκειμένη περίπτωση η νοσηλεία του ανωτέρω ασθενούς για το διάστημα 8.6.1997 έως 23.3.1999 εγκρίθηκε από τα αρμόδια όργανα του Ιδρύματος, ενώ με την έφεση του Ιδρύματος δεν αμφισβητήθηκε η κρίση της πρωτόδικης απόφασης για τη συνδρομή των προϋποθέσεων έγκρισης της νοσηλείας του για το μεταγενέστερο της 23.3.1999 χρονικό διάστημα, η απόδοση δε της αντίστοιχης δαπάνης του συνοδού στηρίζεται σε σχετικές γνωματεύσεις της Ε.Υ.Ε.Ε., το δικάσαν εφετείο κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι η αποδοτέα στην προκειμένη περίπτωση δαπάνη για τη νοσηλεία του υιού του αναιρεσεύοντος προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 3α παρ. 1 και 2 του Κανονισμού του Ι.Κ.Α., στην οποία περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, τα έξοδα διαμονής και διατροφής του ασθενούς και του συνοδού του, όπως κρίθηκε και με την πρωτόδικη απόφαση, απορριπτόμενου του αντίθετου λόγου της εφέσεως ως αβασίμου. Με τις σκέψεις αυτές απορρίφθηκε η έφεση του Ιδρύματος. Εξάλλου, με την έφεση του ο αναιρεσεύων αμφισβήτησε την ορθότητα της πρωτόδικης απόφασης κατά το μέρος που απορρίφθηκε το αίτημά του για την καταβολή των εξόδων επιστροφής του υιού του από το Χιούστον στην Αθήνα και εν μέρει το αίτημά του για την καταβολή των εξόδων διαμονής και διατροφής. Ειδικότερα, ισχυρίστηκε ότι από καμία διάταξη, είτε της ανωτέρω υπουργικής απόφασης, είτε του άρθρου 3α του Κανονισμού Νοσοκομειακής Περίθαλψης του Ι.Κ.Α., δεν προβλέπεται ότι στην περίπτωση που ο ασθενής εισάγεται αιφνιδίως σε νοσοκομείο του εξωτερικού, όπου διαμένει προσωρινώς, λόγω της αιφνίδιας και αναπότρεπτης επιδείνωσης της υγείας του, νοσηλεύεται στο νοσοκομείο αυτό και μάλιστα επί μακρόν, δεν δικαιούται τα έξοδα αερομεταφοράς για την επιστροφή του από το εξωτερικό στην Ελλάδα με χρήση ειδικού νοσοκομειακού αεροπλάνου με νοσηλευτικό προσωπικό και χορήγηση οξυγόνου, διότι, άλλως, είναι αδύνατη η επιστροφή του, στην προκειμένη δε περίπτωση η κατάσταση της υγείας του υιού του επέβαλε τη μίσθωση αεροσκάφους-ασθενοφόρου, αφού επρόκειτο για συνεχή νοσηλεία με χορήγηση οξυγόνου και φαρμάκων καθ' όλη τη διάρκεια του ταξιδιού. Ο λόγος αυτός απορρίφθηκε ως αβάσιμος από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, με την αιτιολογία ότι κατά την έννοια των εφαρμοστέων διατάξεων σε περίπτωση νοσηλείας στο εξωτερικό λόγω της εκεί αιφνίδιας εκδήλωσης της νόσου, εφόσον δεν εγκριθεί η μετάβαση του ασθενούς στο εξωτερικό, δεν αποδίδονται έξοδα μετάβασης και επιστροφής, στην προκειμένη δε περίπτωση, με τις πιο πάνω γνωματεύσεις των αρμόδιων υγειονομικών επιτροπών εγκρίθηκε η νοσηλεία του ασθενούς στο εξωτερικό, λόγω της αιφνίδιας και αναπότρεπτης επιδείνωσης της υγείας του, επειδή θεωρήθηκε αναγκαίο να παραμείνει και να νοσηλευθεί στη χώρα που βρισκόταν, χωρίς όμως να εγκριθεί και η από την Ελλάδα μετάβασή του στην πιο πάνω χώρα, και, συνεπώς, δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για την απόδοση των εξόδων επιστροφής του ανωτέρω ασθενούς. Εξάλλου, ο λόγος κατά τον οποίο η ναύλωση ειδικού αεροπλάνου για τη μεταφορά του ασθενούς υιού του στην Ελλάδα, συνιστά παράταση της νοσηλείας του στις Η.Π.Α., απορρίφθηκε από το

δικάσαν εφετείο ως αβάσιμος, με την αιτιολογία ότι η επιστροφή στην Ελλάδα, έστω κι αν γι' αυτήν απαιτήθηκε η λήψη ειδικών μέτρων, δεν συνιστά νοσηλεία του ασθενούς κατά την έννοια του άρθρου 3α του Κανονισμού Ασφαλίσεως του Ι.Κ.Α. Περαιτέρω, το δικάσαν εφετείο έκανε δεκτό το λόγο εφέσεως που αφορούσε τα έξοδα διαμονής και διατροφής του συνοδού, απέρριψε δε κατά τα λοιπά την έφεση του αναιρεσειόντος. Κατόπιν των ανωτέρω, η έφεση του αναιρεσειόντος έγινε εν μέρει δεκτή, μεταρρυθμίστηκε η πρωτόδικη απόφαση κατά το αντίστοιχο κεφάλαιο και υποχρεώθηκε το Ίδρυμα να καταβάλει στον αναιρεσειόντα το ποσό των 15.289,80 ευρώ νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής έως την εξόφληση.

7. Επειδή, όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το δικάσαν εφετείο δέχθηκε ότι κατά την έννοια των εφαρμοστέων διατάξεων, σε περίπτωση, όπως εν προκειμένω, που ασφαλισμένος μεταβεί στο εξωτερικό για οποιαδήποτε αιτία, εμφανίσει εκεί αιφνίδια υποτροπή σε προϋφιστάμενη σοβαρή πάθηση και νοσηλευθεί σε θεραπευτήριο, δεν δικαιούται έξοδα επιστροφής. Για το λόγο δε αυτό απέρριψε το αίτημα του αναιρεσειόντος για την καταβολή των εξόδων επιστροφής του υιού του από το εξωτερικό με ασθενοφόρο αεροπλάνο. Εν όψει, όμως, όσων έγιναν ανωτέρω δεκτά στη σκέψη 5, η κρίση αυτή της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης δεν είναι νόμιμη. Για το λόγο αυτό, που προβάλλεται βασίμως, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή, να αναιρεθεί εν μέρει η 2507/2007 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, η δε υπόθεση, η οποία χρήζει διευκρίνιση κατά το πραγματικό πρέπει να παραπεμφθεί στο δικάσαν εφετείο για νέα κρίση.

Δ ι α τ α ύ τ α

Δέχεται την αίτηση,

Αναιρεί εν μέρει την 2507/2007 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, σύμφωνα με το αιτιολογικό,

Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου,

Επιβάλλει σε βάρος του αναιρεσίβλητου Ε.Ο.Π.Υ.Υ. τη δικαστική δαπάνη του αναιρεσειόντος, η οποία ανέρχεται στο ποσό των εννιακοσίων είκοσι (920) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 2 Μαΐου 2017

Η Προεδρεύουσα Αντιπρόεδρος

Μ. Καραμανώφ

Η Γραμματέας

Β. Κατσιώνη

